

door P⁵/er byles b

Archief Philip Staal

Rapport
over het Experimenteel-Psychologisch onderzoek
betreffende
Philip Staal, geboren 13-6-41.

Een rustige, in het begin ietwat schuchtere jongen, die men op het eerste gezicht niet ouder dan 4 jaar zou schatten. Hij stapt gehoorzaam de kamer binnen, neemt op de stoel plaats en verdiept zich in het tekenen, terwijl zijn begeleidster met den proefleider een gesprek voert. Hij gebruikt voornamelijk het rode kleurpotlood. Het valt dadelijk op, dat hij het potlood verkeerd vasthoudt en voor zijn leeftijd tamelijk onbehelpen tekent. Nu en dan kijkt hij van zijn tekening op en kijkt naar den proefleider, waarbij hij zijn ogen iets dichtknijpt en ietwat verlegen lacht.

Als het onderzoek begint, neemt hij zijn kleurpotloden en houdt ze vast in zijn hand en geeft blijk ze ook gedurende het gehele onderzoek niet graag te willen missen. Hij antwoordt met zachte stem en vaak zijn zijn antwoorden niet duidelijk gearticuleerd. Hij aarzelt wel eens met zijn antwoorden, maar over het algemeen vallen de resultaten van het onderzoek mede. Hij blijkt goed aangepast aan de test-situatie, is meegaande en gezeggelijk.

Het valt op, dat bij het bekijken van een plaatje, hij alle voorwerpen aanwijst, maar niet het kind, dat ook op het plaatje te zien is. Een poes herkent hij niet en zegt "meneer" tegen hem. Bij een ander plaatje, dat nogal zwart gefotocopiëerd is en een roeiboot met mensen erin voorstelt, zegt hij: "nigger, alle mannen in Indië". Op de vraag, waar hij dit aan ziet, zegt hij: "omdat het zwart is".

Bij de uitkomsten voor het 4e levensjaar valt op, dat hij bij het aanwijzen van twee verschillende grote lijnen telkens het onderste lijntje als het grootste aanwijst. Zijn sociale aanpassing blijkt goed te zijn, zoals o.m. ook uit zijn antwoord te zien is: "wat moet je doen als je het koud hebt?" "Dekens om je heen doen".

Op de vraag, of hij al naar school gaat, deelt hij mede: "Ik ga naar school om te zingen". Daarop staat hij op, om naar zijn begeleidster te lopen, die mede bij het testonderzoek aanwezig is, maar neemt dadelijk op verzoek weer op zijn stoel plaats.

Bij het natekenen van figuren valt op, dat hij deze tamelijk onbeholpen natekent, waarbij weer het slechte omgaan met het materiaal opvalt. Bij het noemen van kleuren noemt hij eerst blauw en rose, maar herstelt zich later en noemt alle kleuren op. Bij het noemen van gebruiksvoorwerpen valt op, dat bij de vraag, wat een stoel is, hij telkens naar de stoel kijkt en met zijn hand er op wijst, maar niet onder woorden brengt, wat een stoel is, terwijl hij dit bij andere voorwerpen, zoals vork en potlood, wel doet. Bij het paard zegt hij: "om mee te spelen" en deelt verder mede: "ik heb ook een olifant". Tegen het einde van het onderzoek verslapt zijn aandacht ietwat, hij wibbelt op zijn stoel en moet telkens verzocht worden nog even rustig te blijven zitten, wat hij ook zonder tegenstand doet. Hij is zeer bijzonder gezeggelijk. Bij het leggen van twee rechthoeken geeft hij weer blijk, niet met materiaal te kunnen omgaan,

CONCLUSIE.

Een rustige, gezeggelijke, sociaal goed aangepaste jongen, die blijk geeft niet met materiaal te kunnen omgaan, omdat hij misschien te weinig ermede heeft leren om te gaan. Men krijgt de indruk, dat dit kind te weinig moeilijkheden in zijn opvoeding oplevert, zodat het te zeer aan zichzelf werd overgelaten. Zoals den proefleider werd medegedeeld, verklaarde zijn tegenwoordige pleegmoeder: "Flipje is een zoet jongetje, dat men overal kan neerzetten". Deze zoetheid is misschien de reden, dat ~~hi~~ op den jongen te weinig gelet is en hij een partiële achterstand in zijn ontwikkeling vertoont, enkel wat het omgaan met materiaal betreft. Hij is anders een geestelijk normaal ontwikkeld kind, dat zo gauw als mogelijk is, in een kleuterklas dient te worden opgenomen.